

Al final, s'ha comprovat

Una bella història, 1962

Miquel Bauçà

Al final, s'ha comprovat, els camells
arriben a passar pel subtil cós d'una agulla.
Han batut el repte que els féu Crist
amb una sorprenent facilitat. Crist
no es va fixar en la gran perícia dels camells.
I el més trist és que solament ells troben
tota la salvació i la trustifiquen i ningú pus...
Els camells, un cop passat el cós de l'agulla,
s'estiren, s'espolsen, es fan netejar les potes,
peten de mans, demanen la premsa, el cafè, la copa,
el puro de la redempció, la coloma de la pau
i l'amnistia per tothom.
Hem d'admetre i no sense una certa pena
que ens han fet una gran jugada i tot això per culpa
de Crist, de l'angelical i bona fe de Crist.
Ara tot és tan confús, tan torbador...
Ara les nostres millors amigues són les seves estimades,
com Na Justícia, Na...
Pertot arreu un es troba amb els seus representants
armats o amb creus i vestits de negre per espantar-nos
i tots aquests ens produeixen un tristíssim cansament
que ens amera del matí fins al vespre.
N'hi ha de camells segurs que, tirats de frac,
ens somriuen, ens deixen ensumar la flor que duen al trau,
ens donen feina i ens gratifiquen per Nadal.
Els camells insegurs, en canvi, fan mala cara,
tiren potades i duen el gep excitat. És cosa sabuda
que entre ells no es miren
amb massa bona cara. Tots es belluguen,
corren, es paren trampes, es foten la punyeta,
s'associen, es barallen, s'armen, es desarmen,
fan guerres, amnisties, armisticis,
fan mites, ens enganyen, colonitzen, maten negres,
independitzen, fan negocis.